

Societatea "A" a importat la 08.01.2001 o autospeciala gunoiera cu declaratia vamala de import si la 16.07.2002 o autospecializata transport marfa si o remorca specializata transport cu declaratia vamala de import. Pentru aceste bunuri care au facut obiectul importului societatea a beneficiat de prevederile art. 21¹ din Legea nr. 133/1999 cu completarile si modificarile ulterioare, respectiv de scutire de la plata taxelor vamale. Ulterior, bunurile de mai sus au facut obiectul unor vanzari ce au fost consemnate in facturile emise in datele 02.12.2003 si 02.04.2003. Procesul verbal de control din 15.03.2005 a fost intocmit de Directia Regionala Vamala in baza Regulamentului de aplicare a Codului vamal al Romaniei aprobat prin H.G. nr. 1114/2001 si a avut ca obiectiv controlul documentar al declaratiilor vamale de import din 08.01.2001 si din 16.07.2002, derulate de catre S.C. "A" , la care s-a acordat regimul de scutire de la plata drepturilor vamale de import conform prevederilor art. 21¹ din Legea nr. 133/1999 privind stimularea intreprinzatorilor privati cu modificarile si completarile ulterioare. Organele de control arata ca, asa cum prevede art. 21¹ din Legea nr. 133/1999, intreprinderile mici si mijlocii sunt scutite de la plata taxelor vamale pentru importul de masini care se regasesc la capitolul 87 din Tariful vamal de import al Romaniei, achizitionate in vederea dezvoltarii activitatii proprii de productie si servicii, precum si ca potrivit prevederilor pct. 14 din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 133/1999, aprobate prin H.G. nr. 244/15.02.2001, scutirile de la plata taxelor vamale pentru masinile care se importa in vederea dezvoltarii activitatii proprii de productie se acorda in baza unei declaratii pe proprie raspundere semnata de reprezentantul legal.

Constatand faptul ca masinile importate de societate in vederea dezvoltarii activitatii proprii, pentru care aceasta a beneficiat de scutire de la plata taxelor vamale, au fost vandute, deci utilizate in alte scopuri decat destinatia declarata, **organele de control au calculat drepturile de import datorate de societate precum si accesoriile aferente** aplicand prevederile art. 71, 144 si 148 din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al Romaniei si ale art. 394 alin. 2 din Regulamentul de aplicare a Codului vamal al Romaniei aprobat prin H.G. nr. 1114/2001, cu mentiunea ca accesoriile au fost calculate de la data vanzarii fiecarui bun pana la data de 15.03.2005.

S.C. "A" . formuleaza contestatie impotriva Procesului verbal de control din 15.03.2005 incheiat de organe de control din cadrul Directiei Regionale Vamale prin care i-au fost calculate obligatii de plata motivand ca desi societatea a fost importatoarea mijloacelor de transport, pe care recunoaste ca ulterior le-a instrainat, nu considera ca acest fapt constituie schimbarea destinatiei utilizarii bunurilor, asa cum este

prevazut la art. 71 din Legea 141/1997, intrucat vanzarea s-a facut in mod legal cu acte de vanzare – cumparare prin Inspectoratul Judetean de Politie, crezand ca aceasta institutie va anunta autoritatea vamala. Petenta arata ca nu a procedat in acest mod intentionat cu scopul de a eluda dispozitiile legale in vigoare privind plata taxelor rezultate din astfel de operatiuni, solicitand din acest motiv admiterea contestatiei.

Prin contestatie se mai solicita aprobarea unei esalonari la plata datoriilor stabilite prin procesul verbal in situatia in care dupa solutionarea contestatiei acestea ar ramane asa cum au fost calculate. Pentru aceasta solicitare raspunsul va fi formulat de organul vamal constatator al obligatiilor de plata.

Directia Generala a Finantelor Publice Neamt este investita sa se pronunte daca pentru masinile importate in vederea dezvoltarii activitatii proprii, S.C. “A” S.R.L. mai poate beneficia de scutirea de la plata taxelor vamale acordata in temeiul art. 21¹ din Legea nr. 133/1999 cu modificarile si completarile ulterioare, in conditiile in care ulterior importului acestea au fost vandute.

In drept

Legea nr. 133/1999 privind stimularea intreprinzatorilor privati pentru infiintarea si dezvoltarea intreprinderilor mici si mijlocii cu completarile si modificarile ulterioare prevede la **art. 21¹** urmatoarele facilitati:

“Intreprinderile mici si mijlocii sunt scutite de la plata taxelor vamale pentru masinile, instalatiile, echipamentele industriale, know-how, care se importa in vederea dezvoltarii activitatilor proprii de productie si servicii si care se achita din fonduri proprii sau din credite obtinute de la banci romanesti sau straine.”, iar Normele metodologice de aplicare a legii, aprobate prin **H.G. nr. 244/15.02.2001** prevad la **punctul 14** faptul ca:

“Scutirile de la plata taxelor vamale pentru masinile, instalatiile, echipamentele industriale, know-how, care se importa in vederea dezvoltarii activitatilor proprii de productie si servicii, se acorda de catre birourile vamale, pe baza unei declaratii pe propria raspundere semnate de reprezentantul legal al intreprinderii mici sau mijlocii, in forma prevazuta in anexa care face parte integranta din prezentele norme metodologice, cu conditia ca intreprinzatorul sa fi obtinut avizul Ministerului Industriei si Resurselor.”

Referitor la schimbarea destinatiei bunurilor, la **art. 71 din Legea nr. 141/1997** privind Codul vamal al Romaniei se precizeaza ca:

“Importatorii sau beneficiarii importului de marfuri destinate unei anumite utilizari, in cazul in care, ulterior declaratiei vamale, schimba

utilizarea marfii, sunt obligati sa instiinteze inainte autoritatea vamala, care va aplica regimul tarifar vamal corespunzator noii utilizari.”

In acelasi sens, **art. 394 alin. (2) din Regulamentul de aplicare a Codului vamal al Romaniei, aprobat prin H.G. nr. 1114/2001** s-a prevazut ca:

“In cazul in care marfurile urmeaza sa fie utilizate in alte scopuri decat destinatia declarata sau autoritatea vamala constata ca au fost utilizate in alte scopuri, sunt aplicabile prevederile art. 71 din Codul vamal al Romaniei. Elementele de taxare in baza carora se calculeaza drepturile de import sunt cele in vigoare la data schimbarii destinatiei, valoarea in vama fiind cea declarata la data importului.”

In ceea ce priveste formarea datoriei vamale, **art. 144 si 148 din Legea nr. 141/1997 prevad:**

“(1) Datoria vamala ia nastere si in urmatoarele cazuri:

a) neexecutarea unor obligatii care rezulta din pastrarea marfurilor in depozit temporar necesar, pentru care se datoreaza drepturi de import;

b) neindeplinirea uneia dintre conditiile stabilite prin regimul vamal sub care au fost plasate;

c) utilizarea marfurilor in alte scopuri decat cele stabilite pentru a beneficia de scutiri, exceptari sau reduceri de taxe vamale.

(2) Datoria vamala se naste in momentul in care s-au produs situatiile prevazute la alin. (1) lit. a), b) si c).”

si respectiv:

“(1) Quantumul drepturilor de import se stabileste pe baza elementelor de taxare din momentul nasterii datoriei vamale.”

Fata de motivele de fapt si de drept invocate mai sus retinem ca bunurile plasate in regim de scutire de la plata taxelor vamale au fost importate de contestatoare la 08.01.2001 si 16.07.2002 in vederea dezvoltarii activitatii proprii de productie si servicii. Pentru importul din data de 16.07.2002 exista la dosarul cauzei declaratia pe propria raspundere a administratorului societatii privind destinatia produselor importate, si anume dezvoltarea activitatii proprii de productie si servicii ale agentului economic pe care il reprezinta, declaratie care cuprinde in final mentiunea “In cazul schimbarii destinatiei bunurilor ne obligam sa indeplinim formalitatile legale privind importul marfurilor si sa achitam drepturile de import.”

Prin vanzarea bunurilor in cursul anului 2003 acestea au fost utilizate in alte scopuri decat cel declarat pentru a beneficia de scutire de la plata taxelor vamale, astfel ca acordarea facilitatilor nu se mai justifica incepand cu datele vanzarii acestora, iar potrivit prevederilor art. 144 alin. (1) lit.c) din Legea nr. 141/1997 s-a nascut o datorie vamala.

Avand in vedere cele de mai sus, concluzionam ca organele de control au procedat in mod legal la stabilirea in sarcina societatii de

drepturi de import reprezentand taxe vamale, comision vamal si taxa pe valoarea adaugata aplicand prevederile art. 148 alin. (1) din Legea nr. 141/1997 si pe cele ale art. 394 alin. (2) din Regulamentul de aplicare a Codului vamal al Romaniei, aprobat prin H.G. nr. 1114/2001, **urmand a se respinge ca neintemeiata contestatia pentru aceste debite.**

In ceea ce priveste **dobanzile si penalitatile de intarziere** aferente drepturilor de import reprezentand taxe vamale, comision vamal si taxa pe valoarea adaugata, acestea reprezinta masura accesorie in raport cu debitul. Deoarece in sarcina contestatoarei a fost retinut intreg debitul de natura drepturilor de import ca datorat, iar accesoriile au fost calculate in fiecare caz incepand cu data nasterii datoriei vamale, respectiv cu data vanzarii bunurilor care la import au beneficiat de scutire de la plata taxelor vamale, conform principiului de drept *accessorium sequitur principale* aceasta datoreaza si accesoriile aferente, drept pentru care **contestatia va fi respinsa si pentru acest capat de cerere.**

Argumentele contestatoarei referitoare la faptul ca societatea nu a procedat la vanzarea bunurilor in mod intentionat pentru a eluda dispozitiile legale privind plata taxelor rezultate din astfel de operatiuni, precum si ca nu a anuntat autoritatea vamala crezand ca Inspectoratul Judetean de Politie, institutie prin care s-au facut actele de vanzare – cumparare, va anunta autoritatea vamala, nu pot fi retinute in solutionarea favorabila a contestatiei intrucat

- potrivit art. 71 din Legea nr. 141/1997, **obligatia privind instiintarea organului vamal in ceea ce priveste schimbarea utilizarii marfii revine importatorului**, inainte de a se produce aceasta schimbare;

- se aplica principiul de drept conform căruia nimeni nu se poate apăra invocand necunoasterea legii sau cunoasterea ei gresită, mai ales ca din declaratia pe propria raspundere semnata cu ocazia celui de-al doilea import rezulta ca administratorul societatii avea cunostinta despre obligatia sa de a declara la organul vamal o eventuala schimbare a destinatiei bunurilor.

CH/CH